Vrijdag, 13 Februari 1942

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

59ste Jaargang, No. 3527

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

Gezamenlijk Communiqué Curacao-Venezuela te verwachten.

„Wij gaan winnen", zegt Radio-Singapore nu het den Britten iets beter gaat.

„Gneisenau" en „Scharnhorst" kruisen door Straat van Dover naar Helgoland.

Russische Winter-offensief heeft W.t-Rusland bereikt.

In Makassar wordt alles vernietigd.

GEZAMENLIJK COMMUNIQUE VAN NEDERLAND EN VENEZUELA TE VERWACHTEN.

Benjamin Sumner Welles, de Noordamerikaanse Onder-Staatssecretaris, zeide op een persconferentie te verwachten, dat de Nederlandse en Venezolaanse Regeringen een gezamenlijk communiqué zullen uitgeven, waarin de beschermingsmaatregelen voor de eilanden Aruba en Curaçao worden uitgestippeld, waaronder de Noordamerikaanse troepen naar die eilanden zijn gezonden. Welles gaf te kennen, dat de algemene overeenkomst de lijnen volgt van die gemaakt werd tussen Nederland, de Verenigde Staten en Brazilië bij het zenden van troepen naar Suriname (Washington, (AP) 12.2).

WAT RADIO SINGAPORE ZEGT.

De radio van Singapore zeide om 15.30 uur Londen Tijd, dat de Japanners hun werkelijke positie op het eiland Singapore pogen te verbergen door overdeven beweringen te doen. De omroeper van Singapore, die werd gehoord door den officiëlen Britsen luisteraar, voegde hieraan toe: „Wij gaan niet slechts vechten. Wij gaan winnen. Wij zullen uit deze strijd te voorschijn komen".

Het gewone bulletin werd heden avond om 20 uur Singapore Tijd door den omroeper van Radio Singapore voogelezen. De omoeper zeide, dat een nieuwe eis voor overgave uit de lucht is geworpen door de Japanners om 17.30 uur Singapore Tijd, doch dat de Britten geen antwoord gaven (Londen, 12.2).

SINGAPORE ZENDT MUZIEK UIT.

Om 14.30 uur zond de radio van Singapore muziek uit, waardoor te kennen werd gegeven, dat de radio-verbindingen nog steeds in Britse handen zijn (Londen, (AP) 12.2).

WAT RADIO BERLIJN VAN SINGAPORE ZEGT.

De radio van Berlijn zeide in een bericht uit Tokio: „Volgens de laatste berichten uit Singapore hebben op het ogenblik twee hoofdoperaties plaats op het eiland. Ten eerste zijn de Japanse strijdkrachten de stad Singapore van alle kanten binnengedrongen en breken zij de laatste weerstand. De Japanse strijdkrachten, die de stad uit het Zuiden binnentrokken, verijdelden daardoor de mogelijkheid, dat de vijand zich naar de haven zou kunnen terugtrekken en een evacuatie van daaruit uit te voeren. De tweede hoofdoperatie vindt plaats ten Noorden van de stad Singapore in het gebied van de waterreservoirs waar ongeveer 40.000 man, de hoofdmacht van den vijand, practisch omsingeld is" (Londen, (AP) 12.2).

DE FANATIEKE JAPANSE AANVAL.

De radio van Singapore, die te Batavia gehoord werd, zeide: „De vijand zet zijn aanval voort met dezelfde fanatieke minachting voor verliezen, waarmede al zijn operaties gekenmerkt werden". Hieraan voegde de radio toe: „Uitstekende Japanse divisies, welke veteranen zijn van de oorlog in China, hebben klappen gekregen en krijgen klappen, die een belangrijke invloed zullen hebben op het toekomstig verloop van de oorlog. Als de tijd komt om de geschiedenis van deze tweede wereldoorlog te schrijven, zal een der gouden bladzijden zijn, de defensie van Singapore".

De radio vervolgde: „Elk uur telt en nog meer elke dag. Singapore's verdedigers hebben geen bergensterkten waarnaar zij zich kunnen terugtrekken en geen natuurlijke hindernissen voor den indringer gelijk het terrein, dat Generaal MacArthurs dappere defensie van het Batan-schiereiland geholpen heeft. Doch de verdedigers van Singapore hebben dit gemeen met de mannen van Arthur: zij hebben dezelfde moed en dezelfde wil om elk belangrijk uur te winnen" (Batavia, (AP) 12.2).

BRITSE OORLOGSSCHEPEN HELPEN SINGAPORE.

Op Vrijdag in Tokio [hier Donderdag] meldt Domei, dat Britse oorlogsschepen de verdediging van Singapore helpen bij de „verwoede weerstand" (Tokio, (AP) 12.2).

JAPANSE AANVAL AFGESLAGEN.

De Noordamerikaanse kustkanonnen verpletterden een nieuwe Japanse poging om de Westelijke flank van Generaal MacArthurs linies op het Batan-schiereiland te breken en brachten hevige verliezen toe aan den vijand. De Japanners poogden vóór het aanbreken van de dag een landing uit te voeren uit een aantal schuiten, dat door een sleepboot werd voortgetrokken, doch werden verdreven door artillerie en machinegeweervuur, dat verschillende schuiten tot zinken bracht en een aantal manschappen doodde. Toen het daglicht aanbrak plaatsten de Amerikaanse kanonnen een voltreffer op de sleepboot, die zonk en de schuiten hopeloos liet drijven naar de kust, waar nog verschillende andere tot zinken werden gebracht. Deze schuiten droegen reddings- en andere uitrustingen, gemerkt: „United States Army Transport Merritt" (Noordamerikaans legertransportschip Merritt). De uitrusting was die, welke Generaal MacArthur — toen Brigadier en Commandant van de Philippijnse Verkenners — in 1923 naar Japan zond na de rampzalige aardbeving. (Met de Noordamerikaanse strijdkrachten op het Batan-schiereiland, (AP) 12.2).

Sommige Japanners poogden in Noordelijke richting te zwemmen om in veiligheid te geraken achter hun eigen linies, doch werden gedood door geweerschoten van de kust. Vorige pogingen om MacArthurs linkerflank te deuken werden ook stuk geslagen en bij enkele gelegenheden, wanneer de Japanners poogden te landen, werden zij volledig weggevaagd met uitzondering van enkelen, die gewond of gevangen werden. Een laatste opruiming van het slagveld aan de Westkust, waar een Japans zelfmoord-bataljon de vorige week landde, leverde een telling op van bijna 400 Japanse doden, behalve die gedurende de gevechten door de Japanners begraven werden. De laatste Japanners zochten een schuilplaats in de grotten langs de kust. Toen al het andere faalde, bonden Amerikaanse soldaten stokken dynamiet met korte lont aan lange bamboestokken en wierpen het dynamiet in de grotten van de klippen erboven (Door Clark Lee, met de Noordamerikaanse troepen op het Batan-schiereiland, (AP) 12.2).

DE BRITSE LINIES OP SINGAPORE.

De radio van Singapore deelde mede, dat de Britse linie zich uitstrekt van de vlootbasis in het Noorden naar het centrum van het eiland en verder naar Tanglin in het Zuiden. Het communiqué van Singapore, dat omgeroepen werd, luidde als volgt: „Hedenmorgen vochten Japanse militaire bommenwerpers met gevechts-escorte zonder succes tegen onze luchtmacht boven Malakka. Hevige gevechten hebben voortgang in de Westelijke en Noordelijke sectoren van het eiland, waar de vijandelijke activiteit is toegenomen. De vijandelijke luchtactiviteit hield op in de nacht, doch werd hedenmorgen vroeg hervat. De vijandelijke aanval wordt gesteund door duikbombardementen, machinegeweervuur en middelzware tanks. De Britse linie strekt zich uit van de vlootbasis in het Noorden door het centrum naar Tanglin in het Zuiden. Tegenaanvallen van onze troepen hadden succes aan de linkerflank van de Japanners" (Mombay, (AP) 12.2).

OORLOGSCOMMUNIQUE VAN WASHINGTON.

Oorlogscommuniqué No. 103 van het Noordamerikaanse Departement van Oorlog, gebaseerd op berichten, die tot 9.30 uur ontvangen werden, luidt als volgt:

„1. De Philippijnen: Er hadden zeer weinig grond- of luchtgevechten plaats op Batan gedurende de laatste 24 uur. De vijand organiseert klaarblijkelijk zijn strijdkrachten en wacht op nieuwe voorraden en versterkingen alvorens het offensief te hervatten. Het eiland Masbate nabij het centrum van de Philippijnse Archipel is bezet door Japanse troepen. Berichten bereiken Generaal Douglas McArthur uit de bezette gebieden van Luzon, welke te kennen geven, dat Filipino boeren, die uit hun woningen verdreven werden door de Japanse indringers, zich in Manilla hebben saamgehoopt of zich in de bergen verborgen hebben om te ontkomen aan de wrede behandeling van de Japanse soldaten. Het resultaat daarvan is, dat er een grote schaarste is aan arbeidskrachten om de oogst binnen te halen en daardoor worden de voedselvoorraden minder. Deze toestand heeft de militaire autoriteiten zo verontrust, dat Luitenant Generaal Masaharu Homma, Commandant van het Japanse leger op Luzon, de volgende proclamatie heeft uitgegeven:

Keert direct terug naar Uwe boerderijen, onze dierbare Broeders, die rondzwerven in de gebieden der vijandelijkheden; keert direct naar Uw boerderijen terug en oogst Uw gewas en suikerriet. Nu kunt Gij geen voorraden of artikelen krijgen uit overzeese landen. Gij moet Uw voedsel met eigen handen zien te verkrijgen. Als Gij u in de bergen schuilhoudt om te ontkomen aan het oorlogstumult zal uw gewas verrotten en de zaden voor het suikerriet van het volgend jaar verloren gaan. Indien Gij hen laat zo als zij zijn, moet Gij op de wegen van honger sterven. De Japanse strijdkrachten doen geen enkelen Filipino kwaad, die zich met ijver aan zijn taak wijdt. Vlucht niet in de bergen, waarbij Gij wordt misleid door de onzinnige propaganda van de Verenigde Staten van Amerika. Het oorlogstumult is reeds ver weg. Er zal vrede komen enkel door het bewustzijn en de vastberadenheid van Filipino's. Verzeker U prompt van voedselvoorraden door het zweet Uws aanschijns. Dierbare Broeders, keert terug naar Uwe boerderijen en begint direct met Uw oogst. Over honger of welvaart zal worden beslist door Uw inspanningen van heden en van morgen".

2. Er is niets te vermelden van andere gebieden". (Washington, (AP) 12.2).

RESULTAAT VAN DE NOORDAMERIKAANSE VLOOTACTIE OP 1 FEBRUARI.

Noordamerikaanse marine-officieren, die dienst doen met de Noordamerikaanse vloot in de Stille Oceaan deelden mede, dat 4 militaire luchtbases werden vernield, 16 schepen tot zinken werden gebracht en 2 moderne militaire dorpen werden weggevaagd in de verwoestende aanval door de Noordamerikaanse vloot in de Gilbert- en Marshalleilanden op 1 Februari. (Pearl Harbor, Hawaii, (AP) 12.2).

Het nieuws van vandaag.

Adolf Hitler heeft aan Keizer Hirohito vast een telegrammetje gezonden met een proficiat voor de verovering van Singapore. In werkelijkheid staan de zaken wel wat anders. Hoewel men natuurlijk het ergste moet blijven vrezen, blijkt toch, dat de Britten thans meer weerstand bieden dan direct na de eerste klap. Generaal Percival geeft toe voor een overmacht te staan (blz. 1) maar de linkerflank van de Japanners werd met succes aangevallen, Britse oorlogsschepen ijlden toe om te helpen, de radio van Singapore is weer muziek aan het maken (blz. 1). Dezelfde radio spreekt wel wat erg optimistisch — van de „gouden bladzijden in de defensie van Singapore". „Wij vechten niet alleen, wij gaan winnen" schetterden de luidsprekers (blz. 1). De beweringen van de Japs zijn natuurlijk wat overdreven, maar toch hebben ze de Westerhelft van het eiland in hun bezit, alsmede de spoorlijn. Den Britten werd in het Zuiden de pas naar de haven afgesneden en in het Noorden zitten de Japs hun dorst van de oerwoudentocht te lessen aan de waterreservoirs van de Britten. Bovendien zijn er volgens Berlijn 40.000 man omsingeld (blz. 1).

Op Batan, eveneens in het Verre Oosten, houdt MacArthur stand. De Japanners trachten de in de bergen gevluchte boeren terug te lokken om de oogst binnen te halen (blz. 1).

Er heerst een Japanse krantencensuur, die nog wat meer blijkt te zijn dan een Curaçaose censuur, die zich ertoe beperkt om allang bekende gegevens te publiceren (wij spreken niet van werkelijke militaire zaken). Doch ook dat is voorbij. Op blz. 2 staat een brief van den censor: voortaan behoeven wij dus niet meer te melden, dat er geheimen boven ons in de lucht vliegen, dat er geheimen op het Americano-terras een borrel drinken. Eindelijk heeft men ingezien, dat de vijand heus de Curaçaose kranten niet nodig heeft om deze geheimen te onthullen; integendeel, men weet het daar nog eerder dan menig autoriteitje hier. Zomaar, als ware er geen censuur meer, publiceren wij hierboven een bericht over een te verwachten Curaçaos-Venezolaans communiqué betreffende de verdediging van onze Westindische eilanden (blz. 1).

Beaverbrook heeft weer eens verklaringen afgelegd over de productie. Anti-tankkanonnen worden er bij de vleet gemaakt, maar over de hard nodige vliegtuigen zegt hij weinig. Daarover spreekt wel een Duits telegram: de luchtmacht wordt versterkt (blz. 3). Verder gewaagde Beaverbrook van allerlei Raden, in verband waarmede nog eens gewezen zij op wat de „Javabode" over die Raden scheef: een sprong achterwaarts (Amigoe van gisteren). De geest der bureaucratie moet worden vernietigd voor wij er zelfs maar aan kunnen denken den vijand te vernietigen.

De geschiedenis van de „Scharnhorst" en de „Gneisenau" wordt een pasquil. In het eerste oorlogsjaar schiënen ze de Atlantische Oceaan af, in April 1940 hielpen zij bij de invasie van Noorwegen, ze joegen de „Glorious" naar de kelder, in Kiel werden ze gerepareerd en om de Britten te tergen en om de Raf van Kiel af te leiden, werden zij overgebracht naar Brest. In Brest werden zij honderd keren door Raf bestookt, en volgens de Britse bulletins was elk bombardement weer een salvo voltreffers. Toch bleef men wijselijk op zijn hoede en vier Britse oorlogsschepen bewaakten buiten de haven de twee „wrakken". Thans hebben de Nazies de ketels eens lekker warm gestookt en daar voeren de „Gneisenau" en de „Scharnhorst" statig over de baren, midden door de Straat van Dover, dwars door het Kanaal, luchtig over de Noordzee om naar Helgoland te trekken (blz. 3).

Vlootvoogd der Nederlanden.

Onze Helfrich Commandeert Ganse Verre Oosten.

Gouden Eeuw herleeft in Indië onder Helfrich.

JAVA ZAL PAL STAAN.

Vice-Admiraal beschrijft hoe Indië's Zeemacht tot alles in staat is, mits hulp van buiten kome.

Eergisteren werd door ons het bericht ontvangen, dat Vice-Admiraal C. E. L. Helfrich, Commandant der Zeemacht in Nederlands Oost Indië, benoemd is tot Opperbevelhebber van de Gallieerde vloot in het Westelijk deel van de Stille Oceaan.

Door deze benoeming kwam alzo een Nederlander aan het hoofd van een vloot, waartoe ook Britse en Noordamerikaanse eenheden behoren. Het is dus de hoogste post, die een marine-man waar ter wereld ook bereiken kan en die een verantwoordelijkheid met zich meebrengt, welke vooral nu nog groter geworden is, gezien de overwinningen, welke Japan reeds heeft weten te boeken.

Naast Generaal Sir Archibald Percival Wavell van het leger en Majoor Generaal George H. Brett van de luchtmacht zal Vice Admiraal C. E. L. Helfrich thans het commando voeren over de vloot.

Helfrich is Vice-Admiraal en van hoge marine-zijde te Willemstad liet men ons in, dat de Admiraalsrang in De Nederlanden niet vervuld wordt, omdat feitelijk de Koning deze post zou moeten bekleden. Direct onder den Admiraal staat de Luitenant-Admiraal, een rang die evenmin vervuld wordt. Hierna komt de Vice-Admiraal, die 3 zilveren sterren in zijn vlag voert en de hoogst beklede marine-functie is in de Nederlandse zeemacht.

Het oppercommando wordt nu in de Stille Zuidzee gevormd door een Brit, een Amerikaan en een Nederlander, terwijl Generalissimo Tsjang Kai Sjek het bevel voert over alle strijdkrachten in China. Wij mogen gerust zeggen, dat de verdeling van de leiding nu beter is dan tevoren, met alle eer voor den Noordamerikaansen Admiraal Thomas C. Hart, die wegens ziekte op aanvraag van zijn post ontheven werd.

De nieuwe Geallieerde vlootchef werd geboren in 1886, doch zijn eigenlijke loopbaan bij de Marine begint als hij in 1903 als adelborst wordt aangenomen. Vervolgens klom hij op tot adelborst 1e klasse (1907), Luitenant ter zee 2de klasse (1909), Luitenant ter zee 1e klasse (1919), Kapitein Luitenant ter zee (1930), Kapitein ter zee (1934) en Schout bij Nacht (1938). Tenslotte werd hij bij Koninklijk besluit van 8 Juni 1939 benoemd tot commandant van de zeemacht in Indië en Hoofd van het Departement der Marine als opvolger van Vice Admiraal H. Ferwerda. De overdracht van het bevel over de zeemacht vond plaats aan boord van Hr. Ms. kruiser „De Ruyter" in December van 1939.

Wat betreft zijn capaciteiten kan worden medegedeeld, dat Vice Admiraal Helfrich de Hogere Marine Krijgsschool te 's Gravenhage bezocht heeft en aldaar een „meer uitgebreide kennis" van krijgswetenschappen heeft verworven.

Enige tijd was hij leraar aan genoemde Krijgsschool waar hij o.a. onze Curaçaosen Overste Willem A. van der Beek heeft onderwezen.

De Heer Helfrich verwierf de titel van Commandeur in de Orde van Oranje van Nassau, het ereteken voor belangrijke krijgsverrichtingen op de kleine Soenda-eilanden (1905-1909) en het ereteken voor langdurige dienst als officier (XXX).

Hij is een bekwaam torpedo-officier (ongelukkig voor de Japs) en bekleedde als zodanig de functie van flottielje-commandant van de torpedojagers in Nederlands Oost Indië. Van 1930 tot 1933 was hij Chef Staf Zeemacht in de Oost en verder tot zijn benoeming als commandant van de zeemacht, Commandant van het eskader in Oost Indië.

Vice Admiraal Helfrich wijst op de betekenis van de vloot.

Om te weten wat Vice Admiraal C. E. L. Helfrich van zijn vloot denkt is het interessant de rede te lezen, die hij op 10 Mei 1941, een jaar na de invasie van Nederland door de nazies, heeft uitgesproken:

„Indien er één onderdeel van de weermacht is, dat zijn bestaansrecht en wezen ontleent aan de eis tot instandhouding van het economisch leven van het eigen land, dan is het wel de Zeemacht.

De Zeemacht, die de grondslagen van haar taak vindt in het open houden der zeewegen en het vernielen of afsnijden van 's vijands toevoerlijnen, ziet zich daarmede immers tot doel gesteld het economische leven voortgang te doen vinden en dat van den vijand te bemoeilijken, ja zo enigszins mogelijk te wurgen.

Er is echter nog een ander aanrakingspunt, dat de vloot met het economische leven van het eigen land bezit.

Uit dat leven toch moeten de voor de Zeemacht noodzakelijke materiële voorzieningen daaraan toevloeien. Dit geldt niet slechts ten aanzien van het

industriële gedeelte, doch ook voor dat deel van het productie-apparaat, hetwelk voedingsmiddelen zowel voor mens als machine voortbrengt.

Vóór de rampspoedige Mei-dagen van het vorige jaar was de Koninklijke Marine voor het overgrote deel der materiële voorzieningen op het moederland (ruimer bekeken West-Europa) aangewezen. Het was zelfs in vele gevallen en ten aanzien van vele onderdelen in het geheel niet mogelijk in deze gewesten het nodige te verkrijgen. In het bizonder gold dit voor de aanbouw van schepen en met name van groot materieel, terwijl ook op het gebied van de talloze ultra-moderne apparaten en machine-onderdelen, welke op een oorlogsbodem onontbeerlijk zijn, Indië nog in het geheel niets produceerde.

Toch werd reeds gedurende geruime tijd op het Marine Etablissement te Soerabaia en de daarmede nauw samenwerkende bedrijven veel baanbrekend werk verricht speciaal met het doel om, althans voor wat betreft het uitvoeren van reparaties en herstellingen, in oorlogstijd in zo groot mogelijke mate „selfsupporting" te kunnen zijn. De daartoe strekkende reeds genomen dan wel in voorbereiding zijnde maatregelen hebben het mogelijk gemaakt in de dagen volgende op de 10s Mei 1940 de stoot op te vangen, welke anders zeker de oorlogsorganisatie van de Marine aan het wankelen zou hebben gebracht.

Soerabaia werd het steunpunt van de Nederlandse marine in het Verre Oosten.

Die voorbereiding en de bij het nemen daarvan voortdurend op de voorgrond gehouden gedachte, dat men niet in alles zou mogen rekenen op steun van en ongehinderde toevoer uit het moederland, hebben tot gevolg gehad, dat de vlootbasis Soerabaia op korte termijn kon uitgroeien tot een steunpunt en productie-centrum voor de maritieme weermacht, waarop Indië terecht trots mag zijn.

Uit de aard der zaak is het niet mogelijk geweest deze vlootbasis om te zetten in een scheepsbouwbedrijf, waaraan opdrachten tot aanbouw van groot materieel zouden kunnen worden gegeven. Voor de aanbouw van vloot-onderdelen, welke bij de zeestrijd in de eerste lijn worden gebezigd, is méér nodig dan hetgeen Indië en de meeste der omliggende landen thans kunnen opleveren. Geschutfabrieken, industrieën, welke zich met de vervaardiging van de optische instrumenten, electrische apparaten en vuurleidingsinstallaties, welke op een oorlogsschip nodig zijn, bezig houden, alsmede producenten van turbines en motoren zijn hier te lande nog niet verrezen, terwijl zij ook in de omgeving van Indië nagenoeg niet aanwezig zijn. Het bouwen van de voor groot materieel benodigde scheepshellingen en het op die werven ineenklinken of lassen van het casco van een kruiser, ja zelfs van nog grotere oorlogsbodems is in Indië zeker niet onuitvoerbaar. Een scheepsromp is echter nog geen oorlogsschip, daar komt meer bij kijken.

Mag de uitbreiding van de vloot, zoals Regering en Marine-leiding deze noodzakelijk achten, daarom door het wegvallen van de aanbouwmogelijkheden in het moederland en door de aanschaffingsmoeilijkheden in het buitenland vooralsnog op zich laten wachten, op het gebied van klein materieel heeft Indië getoond wat het, als de nood aan den man komt, waard is. Niet slechts het Marine-Etablissement, doch ook de particuliere scheepsbouwbedrijven zijn in staat gebleken bestellingen te aanvaarden en uit te voeren, welke voorheen steeds, zij het dan dikwijls spoedshalve, in Nederland werden geplaatst.

Helaas is het niet mogelijk in de huidige omstandigheden de gegevens te verstrekken, welke tot bewijsvoering van het bovenstaande zouden kunnen dienen. Bezoekers aan de marinebasis te Soerabaia, zoals nog kortelings de vertegenwoordigers van de Indische Pers, hebben echter enig inzicht kunnen verkrijgen in hetgeen de scheepsbouw-industrie hier te lande op korte termijn in staat is geweest te praesteren.

Schepen voor de marine worden op Indische werven gebouwd.

Torpedomotorboten, patrouillevaartuigen en mijnenvegers, op Indische werven gebouwd, bevaren thans de tropenzeeën en zij zijn niet de laatste van hun soort noch de enige typen oorlogsbodems, welke Indië kan opleveren. Al deze vaartuigen zijn geen getrouwe copieën van blauw- of witdrukken, afkomstig van Nederlandse tekentafels. Integendeel, van en met de eerste potloodlijn af zijn zij ontsproten aan het brein van in Indië werkzame ingenieurs.

Niet slechts op scheepsbouwkundig gebied is Indië er in geslaagd der Marine steun te bieden bij het streven naar uitbreiding, op peil blijven en paraatheid. Talloze onderdelen van het gevechtsapparaat, dat door de zeemacht wordt gevormd, kunnen thans in Indië worden geproduceerd en geleverd.

Ook hier past in verband met de huidige tijdsomstandigheden over nagenoeg de gehele linie een volkomen stilzwijgen, doch wie een rondwandeling heeft kunnen maken door de grote werkplaatsen van het Marinevliegkamp en van het Marine-Etablissement en naaste omgeving te Soerabaia heeft kunnen ontwaren, dat er in de Oosthoek van Java, een weliswaar nog in haar kinderschoenen staand, doch voortdurend groeiend complex van oorlogsindustrieën is opgekomen.

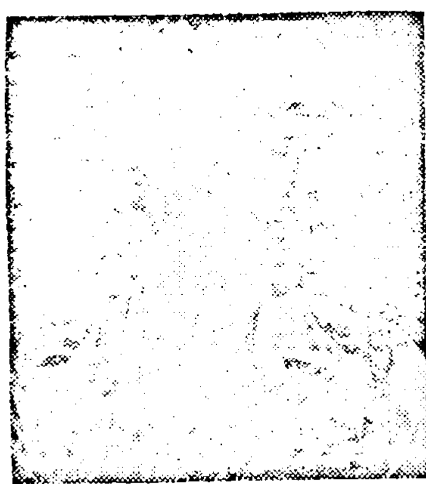
Dit alles neemt niet weg, dat de Zeemacht nog op zeer vele gebieden afhankelijk is van het buitenland. De moeilijkheden om datgene, wat hier niet kan worden gebouwd of geproduceerd, elders te verkrijgen zijn zeer groot. Met name de scheepsbouw- en de bewapeningsindustrieën in het buitenland zijn overkropt met orders voor de eigen weermacht en voor het geallieerde front.

De sombere wolken, welke zich boven de Stille Oceaan hebben samengepakt, en de wil tot het handhaving van het Koninkrijk der Nederlanden dwingen tot ononderbroken pogen en arbeiden om toch datgene te verkrijgen wat voor een goede bescherming van dit grondgebied onontbeerlijk is. Dat is in eerste linie een vloot, waarvoor de kern gevormd wordt door krachtig materieel, alsmede door een breed opgezette maritieme luchtmacht.

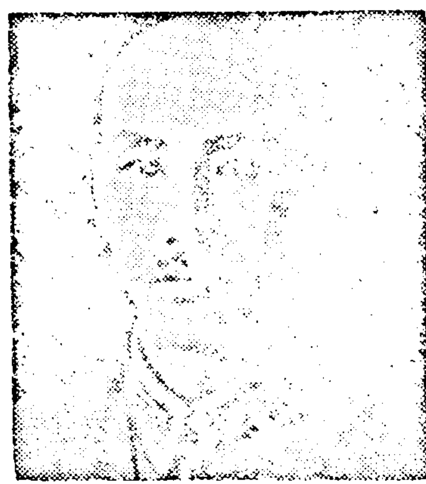
Hoewel het verkrijgen daarvan aan buitengewone moeilijkheden onderhevig is, ziet de Marineleiding niettemin de toekomst met vertrouwen tegemoet. Dit vertrouwen is ook gegrondvest op de zekerheid, dat Indië tot het inzicht is gekomen, dat het tot zijn bescherming zulk een krachtige Zeemacht niet kan ontberen. Dit inzicht zal er toe moeten leiden, dat Indië, indien blijkt, dat het moederland de financiële last van het bouwen van zulk een Zeemacht niet kan dragen, deze op eigen schouders neemt.

Hoe omvangrijker de mogelijkheden zijn om hetgeen voor zulk een vloot nodig is hier in het eigen land te produceren, hoe groter het deel der gelden wordt, dat weder aan deze gewesten zelf ten goede komt.

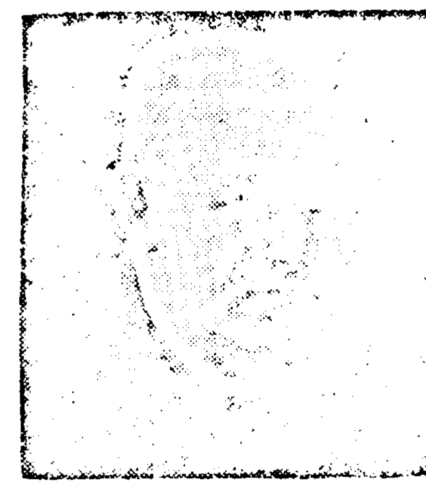
Deels door de nood gedwongen heeft Indië de voet gezet op de weg, welke naar industrialisering leidt. Deze zal niet alléén voor de eigen economische paraatheid onontbeerlijk zijn, doch zij zal tevens een onmisbare steun blijken voor de ongerepte handhaving van dit onderdeel van het Nederlands imperium door de opbouw van een krachtige Zeemacht. Degenen, die zich met hart en hand aan deze taak hebben gewijd, kunnen verzekerd zijn van de toegewijde medewerking van de Koninklijke Marine.

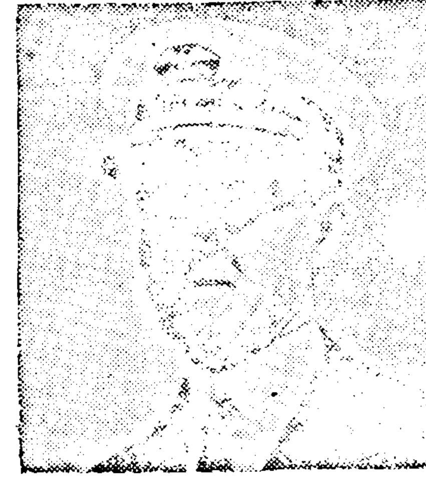
GENERAAL SIR ARCHIBALD WAVELL.

CHINESE GENERALISSIMO TSJIANG KAI SJEK.

LUIT. GEN. GEORGE H. BRETT.

ADMIRAAL THOMAS C. HART.

[Tot onze spijt zijn wij niet in het bezit van een foto van vice-admiraal C. L. Helfrich — Red.]

Donderdag, 12 Februari, werd de Heer Emilio Lopez Henriquez opgegeven als lid van de **economische** commissie.

Dit is echter niet juist. Het is de **Heer Haim Cohen Henriquez.** De Heer Emilio Lopez Henriquez, redacteur van „La Prensa" is lid van de Pers-commissie.

BRIEF VAN DEN CENSOR.

De Redactie ontving gistermiddag de volgende brief van den Heer Censor:

Willemstad, 12 Februari 1942.

Mijne Heren,

Hierbij zij u medegedeeld, dat nu de officiële mededeling van de aankomst van Amerikaanse troepen is verstrekt en gepubliceerd uiteraard de geheimhouding over dit feit is opgeheven.

Derhalve mag van nu af van de aanwezigheid dezer troepen worden gewaagd, ook in ander verband, doch bizonderheden als getallen, namen, en dergelijken, mogen niet worden gepubliceerd.

Hoogachtend,
[Mr. E. M.] Elias.

VERGADERING STATEN VAN CURAÇAO.

Gisteravond kwamen de Staten van Curaçao in Openbare vergadering bijeen. Onder de „Ingekomen Stukken" was een verzoekschrift van het **Wit Gele Kruis** om daadwerkelijke steun van het College der Staten. Het Wit Gele Kruis zond tevens een afschrift van een verzoekschrift aan Zijne Excellentie den Gouverneur aan de Staten. In dit verzoekschift werd het doel van de vereniging uiteengezet. De Vereniging richt 5 consultatiebureaux op en opent een moederschapscursus.

Ook op Aruba zal men een 4-tal consultatiebureaux oprichten. Vooral met het oog op de grote kindersterfte hoopt de vereniging uitstekend werk te kunnen verrichten in verband met de volkshygiëne. De baten der vereniging vloeien voort uit de contributies en donaties van leden en begunstigers. Daar dit echter niet voldoende is, vraagt de vereniging voor dit echte volkswerk steun van het Gouvernement.

Ook was er een brief van Zijne Excellentie den Gouverneur, waarin wordt medegedeeld, **dat grenzen zullen worden vastgesteld voor de prijsstijging van levensmiddelen, manufacturen enz.** Eveneens zal een tijdelijk controleur worden aangesteld, belast met het toezicht hierop.

Vervolgens las Dr. Moizes Frum. da Costa Gomez als voorzitter van de commissie zijn rapport over het onderzoek naar de geloofsbrieven der gekozen leden voor.

Hierna werd de „Ontwerp-landsverordening houdende bepalingen tot wijziging en aanvulling van het Wetboek van Strafrecht voor Curaçao" aangenomen.

Hierna nam de Heer Jan Rustige het woord om te wijzen op de misstanden, die er heersen bij het beheer van de modelboerderij en het Helfrichdorp op Curaçao. De bedrijfsboer wordt op alle mogelijke wijze belemmerd en kan practisch niets beginnen. Het bedrijf ligt dan ook bijkans geheel stil, wat vooral in deze tijd zeer te betreuren valt. De bedrijfsboer moet vrijheid van handelen krijgen en niet van boven af belemmerd worden, wanneer daar niet voldoende kennis aanwezig is om de zaken te beoordelen. De Heer Jan Rustige stelt dan ook voor over deze quaestie een brief te richten tot Zijne Excellentie den Gouverneur.

Tot slot werd een commissie benoemd om het verzoekschrift van het Wit Gele Kruis te onderzoeken. Het gevraagde bedrag om steun bedraagt ƒ 11.000. Tot leden dezer commissie werden benoemd Dr. Moizes F. da Costa Gomez, José M. P. Kroon en Dr. Willem P. Maal.

BEZOEK UIT SURINAME.

Dezer dagen vertoeven op Curaçao uit Suriname de Fraters Maria Engelbert en Maria Cornelis. Frater Engelbert is de missie-overste van Suriname en zal gedurende enige weken hier verblijven. Frater Cornelis heeft zijn werkzaamheden in het weeshuis, de drukkerij enz. Frater Cornelis zal a.s. Donderdag weer vertrekken.

De Fraters verblijven op het St. Vincentiusgesticht te Scherpenheuvel.

Curaçao.

COMITÉ SURINAME — CURACAO.

In het verslag van de plenaire zitting van het Comité Suriname-Curaçao werd gisteren gewaagd van een op te richten zelfstandig comité Suriname-Curaçao (bedoeld is met Curaçao immers niet het eiland, doch het gebiedsdeel), voor welk comité vijf heren waren aangezocht. Uitdrukkelijk verzocht de Secretaris ons de ter sprake gebrachte vijf personen niet in de courant te willen noemen, daar zij nog niet officieel gevraagd waren. Het bleek gisteren, dat een ander blad evenwel de vijf namen toch noemde (misschien bij abuis), en daar het hierdoor geen geheim meer is en opdat men ons niet verwijte de namen niet te hebben genoemd, geven wij ze hier: John H. A. **Eman**, Dir. **Bronkhuizen Ecury**, G. A. **Kuiperi** en Dr. **Jacobo Rudolpho Arends.** Op voorstel van den Heer Alexander T. C. Simoons (Surinaams onderwijzer aan de Willem de Zwijgerschool te Willemstad, Curaçao) wil men naast deze vijf Arubanen nog enkele op Aruba woonachtige Surinamers in het Arubaanse comité benoemen.

RECTIFICATIE.

In het verslag over de vergadering van het Comité Suriname-Curaçao van

VIER KINDERVOORSTELLINGEN IN ROXY.

Roxy Theater geeft een serie van vier kindervoorstellingen, welke hedenmiddag een aanvang neemt, vervolgens morgen, Zondag en Maandag en telkens om 17 uur gegeven wordt. De voorstellingen van heden en Maandag zijn resp. onder auspiciën van het Algemeen Nederlands Verbond (afdeling Groep Ned. Antillen) en de R. K. Jeugd-organisatie. Onder meer wordt gegeven de Nederlands Indische film **„ t' Sal Waerachtig Wel Gaen", Zee-padvinders** en een feestelijke parade van de beste shows, welke zich op het Roxy-programma bevinden. De toegangsprijs is zodanig gesteld, dat elk kind de voorstellingen kan bijwonen.

BURGERLIJKE STAND.

Ondertrouwd op Februari: 3 Archburr, James Leonard en Eldermans, Hedwig Irene; 5 Leitoe, Simeon Emiterio en Casimiri, Teresa Virginia; 5 Bautisma, Pedrito Antonio en Cijntje, Julia Virginia; 5 Dorat, Antonio Domingo en Davila, Maria Aurora; 5 Gaspard, Theodore en Christiaan, Claudita Justina; 6 Jansen, Barend en Mac-Donald, Linda Alfrida.

Getrouwd op Februari: 4 Voss, Alfred Louis en Penso, Acasia Antonia; 6 Archburr, James Leonard en Eldermans, Hedwig Irene.

Bevallen op: Januari 29 Frans, Aura Estelle echtg. v. Nouman, C. L. z; **Februari** 1 Balentien, Juana Damasca echtg. v. Trinidad, E. R. z; 2 Vos, Sixta Isabel echtg. v. Daal, G. P. z; 1 Angelina, Anna Ambrosia echtg. v. Maria, B. E. z; **Januari** 3 Mc Dowall, Isabell Maude echtg. v. Hackshaw, Th. L. z; 31 Jozef, Justina Virgen echtg. v. Damoen, M. A. d; 31 Marchena, Ana Ekma Johana z; 31 Kwidama, Elina Gabriola d; **Februari** 1 Martis, Julia Francisca echtg. v. Marcano, S. d; 4 Evertsz, Cresencia Celina echtg. v. Vilchez, E. z; 4 Penso, Maria del Rosario en Corsica, O. Th. d; 3 Peny, Vicenta Sabina echtg. v. Poulina, C. M. d; 2 Boelijn, Crisma Celestina z; 4 Bebrout, Arosa Christabelle d; 1 Buntin, Eglantine Alicia d; 4 Percival, Octavia echt. v. Bloem, A. D. S. z; 3 Cartwright, Frances Sadie echtg. v. Jongbloed, A. Th. d.

Overleden op: Januari 26 Zink, Juliana Basilia 18 j.; 29 Dajoen, Benito Victor 64 j.; 30 Martina, Anastasia echtg. v. Rincon, E. M. 51 j.; 21 Pieters, Rofina Romano wed. v. Pieters, L. 81.; 23 Cario, Leonita 47 j.: 30 Henriques, Hipolito Casiano echtg. v. Martis, Serafiana M. 32 j.; 31 Vidal, Juan Emanuel 60 j.; 19 Wezel, Leo Willem Johan 32 j.; **Februari** 1 Floranus, Leocadia Loreta 50 j.

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgende botica's de Zondag- en nachtdiensten:
Otrabanda: Centraal.
Punda: Wilhelmina.

CHÈQUE-KOERSEN.

De Plaatselijke Banken noteren de volgende koersen:

	Inkoop.	Verkoop.
Batavia	99.50	100.50
Paramaribo	99.50	100.50
Caracas	51.75	54.—
New York	1.8850	1.9050
Londen	7.55	7.65

INDIE VOERT OORLOG

DE STRATEGIE VAN HELFRICH

Vice-Admiraal C. E. L. Helfrich, de nieuw benoemde Geallieerde Vlootcommandant in het Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, zal naar verwachting de strijdkrachten onder zijn commando concentreren op de belangrijke defensie van Java en Soerabaia. Hoewel de Vice-Admiraal bekend staat als een „offensieve man", kan hij waarschijnlijk niet tot het algemeen offensief overgaan alvorens hij hulp krijgt in grote hoeveelheden. Het is een belangrijk Geallieerde strategie om Java te verdedigen [zie artikel „Indië voert Oorlog" in „Dagblad Amigoe di Curaçao" van Woensdag jl. — Red.].

Indien Java valt, wordt Australië direct bedreigd. Deze benoeming werd met open armen verwelkomd door het Nederlandse volk, hoewel Helfrich zijn post in een ernstige tijd heeft aanvaard. (Door Witt Hancock, Batavia. (AP) 12.2).

IN AFWACHTING VAN DE VERSTERKINGEN.

Nederlands Indië houdt zich ten zeerste bezig met speculaties of versterkingen tijdig genoeg zullen aankomen, om weerstand te kunnen bieden aan de geconcentreerde Japanse aanval, die ongetwijfeld op de val van Singapore zal volgen. Officiële kringen maken van de ernst der situatie geen geheim. Nietemin verzekert men, dat Nederlands Indië zal **blijven** doorvechten en men wijst er op, dat het nog steeds de logische plaats is om een geallieerde tegenaanval in te zetten (Batavia, G.P.D. 13.2).

JAPANSE VERLIEZEN.

Enige dagen geleden hebben Geallieerde gevechtsvliegtuigen boven de Java Zee 4 Japanse marinevliegtuigen vernietigd en hebben andere Geallieerde vliegtuigen een Japans vliegtuigmoederschip in brand gebombardeerd en doen zinken in de Golf van Boni (Celebes). Het havendistrict van Makassar staat in brand. De vijand deed verkenningsvluchten boven de Buitenbezittingen (Batavia, G.P.D. 13.2).

KLEINE TRAGEDIE.

Gedurende één der Japanse luchtaanvallen op Pontianak werkten een inlander en een Europeaan samen bij het brengen der gewonden naar het hospitaal. Beide mannen zwoegden met elkaar van de ochtend tot de avondschemering zonder zichzelven rust of voedsel te gunnen. Tenslotte vroeg de inlander verlof naar huis te mogen gaan en hij voegde erbij, dat hij zo spoedig mogelijk zou terugkeren. De Europeaan antwoordde: „Natuurlijk! Je zult wel heel moe zijn. Dank je voor je hulp".

„Ik zal zo gauw mogelijk terug zijn", herhaalde de inlander, en hij voegde er aan toe: „Ik ben niet moe. Maar ik wil mijn dochtertje gaan begraven vóór het donker wordt. Zij werd door een bom gedood."

Van de Fronten.

RUSSEN VEROVEREN EEN HEUVEL VOOR SEBASTOPOL.

Russische troepen hebben een sterk gefortificeerde heuvel veroverd voor Sebastopol, volgens een bericht van „Izvestia". Het blad zeide, dat gedurende het gevecht een compagnie van mariniers der Rode Vloot een bataljon van het 121e Duitse regiment infanterie uiteen sloeg (Moskou, (AP) 12.2).

DUITSE LUCHTMACHT VERSTERKT.

Gemeld wordt, dat de Duitse luchtmacht klaarblijkelijk versterkt is om het hoofd te bieden aan het Russische offensief, dat slaat naar de posities op het schiereiland van Kertsj. Men meent, dat het Rode leger hier manschappen en materialen heeft samengehoopt voor een nieuwe poging om de gehele Krim te heroveren. Andere sterke Duitse luchteenheden zouden tegen de Russen worden gebruikt, die oprukken naar Vyazma en Smolensk en het Centrale front (Londen, (AP) 12.2).

STRENGE JAPANSE CENSUUR OP DE PHILIPPIJNEN.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog deelde mede, dat de Japanners een streng toezicht hebben geplaatst op alle publicaties in de Philippijnen, waarvoor de militaire toestemming vereist is en de censuur is voorgeschreven (Washington, (AP) 12.2).

NIEUWE NOORDAMERIKAANSE ADMIRAAL WAARSCHUWT.

De Noordamerikaanse Admiraal Herbert Leary, commandant van de Noordamerikaanse marine-strijdkrachten in Australië en Nieuw Zeeland, zeide in een verklaring voor de pers: „Wij doen al wat enigermate mogelijk is om onze pogingen in de Stille Oceaan te bespoedigen. Pearl Harbor was het Noordamerikaanse Duinkerken, doch na die aanval kwam eenieder achter ons staan. Onze fabrieken maken vliegtuigen en ander oorlogsmateriaal onder hoogspanning. Wat wij moeten doen is die materialen hier te krijgen en wij doen dat nu. Deze oorlog zal een lang gerekte quaestie zijn en hoever deze Japanners kunnen worden teruggeduwd, weet ik niet en ik geloof niet, dat iemand dat op dit ogenblik kan zeggen."

De Admiraal zeide: „Gij moet klaar staan voor een mogelijke Japanse aanval. De Japanners werken zich zeker vooruit in Zuidelijke richting naar Australië en Nieuw Zeeland. Op welk punt zij kunnen worden tegengehouden, weet niemand. De positie is op het ogenblik onbepaald" (Wellington, Nieuw Zeeland, (AP) 12.2).

COMMUNIQUÉ VAN RANGOEN.

Het Britse legercommuniqué van Rangoen luidt als volgt: „Na hevige gevechten werd een vijandelijke aanval op onze posities in het gebied bij Paan met succes verslagen. De situatie is thans veel rustiger. De vijand schijnt tijdelijk zijn operaties in dat gebied te hebben laten varen. Onze verliezen zijn gering. Gedurende de gevechten in het gebied rond Martaban, geraakte een omroep van de „King's Own Yorkshire Light Infantry" in een gevecht op korte afstand met den vijand en viel hem aan met de bajonet. De vijand vluchtte en wierp zijn wapens weg, terwijl hij belangrijke verliezen leed" (Rangoen, (AP) 12.2).

GOED NIEUWS UIT BIRMA.

Een Japanse aanval langs de linie van de rivier Salween kwam tot waggelen en werd gebroken in het gebied rond Paan voor een dappere defensie, terwijl een bajonetaanval in een andere belangrijke sector de indringers deed terugkrabbelen en naar dekking zoeken met achterlating van hun wapenen. Dit was het beste nieuws sedert dagen van het slagfront in het Zuiden van Birma, 80 luchtmijlen over de Golf van Martaban van Rangoen, het beginpunt van de Birmaweg. Bovendien was het een bewijs van wat de Britten kunnen doen met steun van vliegtuigen. De Britten voelden zich alzo in staat te zeggen, dat een heftige vijandelijke aanval in het belangrijke gebied bij Paan op 30 mijl ten Noorden van Martaban „met succes werd verslagen na hevige gevechten."

De vijand had gestadig en op kundige wijze gevochten om een bruggehoofd te werpen over de rivier Salween in de bossen rond Paan, doch de Britten hielden stand met een voortdurende steun van vliegtuigen. Bij Martaban aan de monding van de rivier waar de Japanners deze overstaken en de stad bezetten, kwam de „King's Own Yorkshire Light Infantry" in nauw contact met den vijand en viel hem aan met de bajonet. Het communiqué zeide: „De vijand vluchtte en wierp zijn wapenen weg, terwijl hij belangrijke verliezen leed". Men gelooft, dat detachementen van de invasietroepen Martaban nog steeds bezet houden, doch de Britten hebben het gebied zo belegerd, dat de vijand vliegtuigen moest aanvoeren om hen te bestoken. Volgens officieuze berichten is de situatie aan de benedenloop van de Salween nog steeds ernstig, doch de laatste dagen zeker verbeterd. Sommige groepen van de Indische infanterie, die omsingeld waren, sneden zich los en voerden verwoede tegenaanvallen uit. (Door Daniel de Luce, Rangoen, (AP) 12.2).

COMMUNIQUÉ VAN SINGAPORE.

Het Britse communiqué van het Verre Oosten luidt als volgt: „Ernstige vijandelijke druk is gedurende de laatste 24 uur volgehouden aan het Westelijk front in zijn aanval, die gesteund wordt door toenemende lucht- en artilleriestrijdkrachten. De beschieting is heden herhaaldelijk geweest op de voorste gebieden en op de stad Singapore. De vijand voerde ook bombardementen en duikbombardementen uit van geringe hoogte op onze voorste gebieden. In het stadsgedeelte hadden vele horizontale bombardementen plaats door grote formaties van vliegtuigen. De gevechten hebben thans plaats rond het dorp Ang Mo Kio, het Macritchie reservoir en bij Pisar Panjang" (Singapore, (AP) 13.2).

JAPANSE SCHEPEN AANGEVALLEN.

Officieel wordt bekend gemaakt, dat Australische oorlogsvliegtuigen gisteren een aanval op geringe hoogte uitvoerden op Japanse transportschepen nabij Gasmata, Nieuw Britannië. Hierbij werd een voltreffer geplaatst op een schip van masthoogte (Canberra, (AP) 12.2).

DUITSE SLAGSCHEPEN ONTSNAPPEN UIT BREST.

Grote slag in het Engelse Kanaal.

De „Gneisenau", „Scharnhorst" en „Prinz Eugen" na een menigte bommenwerpers en torpedovliegtuigen te hebben ontweken, stomen met een geschatte snelheid van 16 knopen per uur in de richting van Helgoland en een mogelijk rendez vous met sterke elementen van de Duitse vloot. Ingelichte bronnen voorspelden, dat de nazies in staat zullen zijn een slagvloot van 6 schepen, plus een beschermende strijdmacht in de slag van de Atlantische Oceaan te zullen werpen op het ogenblik, dat de Britse en Noordamerikaanse vloten in operaties gewikkeld zijn in de Middellandse Zee en de Stille Oceaan.

Ingelichte burgerlijke luchtvaartkringen schreven de mislukking van de Royal Airforce om het succes van de Japanse luchtmacht tegen de „Prince of Wales" en de „Repulse" te evenaren, toe aan het feit, dat de Raf geen duikbommenwerpers gebruikt en het weer te slecht is om van grote hoogten op accurate wijze te kunnen bombarderen. Er is geen aanwijzing of de aanval door „Swordfish" torpedovliegtuigen gedaan is op dezelfde wijze als gebruikt door de Japanners tegen de twee Britse slagschepen. Dit was een aanval op beide zijden, waardoor het luchtafweergeschut moest worden verdeeld. Een andere reden voor de Britse mislukking wordt gezien in de effectieve steun van de Duitse gevechtsvliegtuigen boven het eskader. Officieren van de Admiraliteit bleven zwijgen over de voortgang van de slag, welke de grootste strijd is tussen vloot- en luchteenheden in het Kanaal sedert Duinkerken. Hoewel de Admiraliteit de tijd niet opgaf van het gevecht in het Kanaal, werd aangenomen, dat de ontmoeting gisteren in de namiddag plaats had. Het Duitse eskader zou aldus Helgoland hedenmiddag moeten bereiken, aangezien de Duitse basis ruwweg 22 uur stomens is met een snelheid van 16 knopen van het Kanaal uit. Naar men meent, doen de Britten wanhopige pogingen om het eskader te verpletteren met de grootste bommenwerpers, die gesteund worden door gevechtsvliegtuigen. De Raf gebruikt geen duikbommenwerpers, gezien het oude vooroordeel tegen iets anders dan accurate horizontale bombardementen. De mogelijkheid, dat de Duitse slagschepen maandenlang de horizontale bombardementen in Brest konden doorstaan en naar buiten stomen onder nieuwe bombardementen, zou de mening van de Raf wel eens kunnen doen veranderen.

Een vraag, die de Britten zeker zullen vragen aan hun oorlogsleiders is hoe de „Scharnhorst", „Gneisenau" en „Prinz Eugen" zee konden kiezen na meer dan 100 luchtaanvallen te hebben doorstaan in Brest. Op Woensdag laatstleden werd nog de laatste aanval gedaan. Er heerste enige tijd twijfel onder ingelichte waarnemers of de schepen op ernstige wijze beschadigd waren en sommige waarnemers vroegen zich zelven af of de aanvallen de kosten waard geweest waren. Indien het eskader, welk zich thans op zee bevindt, zich kan voegen bij de „Tirpitz" en andere schepen, kan de Geallieerde heerschappij in de Noord-Atlantische Oceaan wel eens ernstig in gevaar gebracht worden.

Ingelichte kringen zijn van mening, dat de beweging van het Duitse eskader een concentratie van Duitse vlootstrijdkrachten voorspelt voor een grote actie op zee (Londen, (AP) 13.2).

Duitsland riskeerde twee-derden van zijn bekende grote oorlogsschepen door de zeeëngte bij Dover te passeren. Behalve de 26.000 ton grote tweelingen slagschepen „Gneisenau" en „Scharnhorst", die met de 10.000 ton grote kruiser „Prinz Eugen" uit Brest vluchtten, hebben de Duitsers ook nog het slagschip „Tirpitz" van 35.000 ton. Naar vermeld, zouden Russische vliegtuigen de „Tirpitz" op 6 November te Danzig hebben beschadigd. De „Tirpitz" is een zusterschip van de „Bismarck", die in Mei laatstleden werd vernietigd. Nog 2 slagschepen waren in aanbouw, toen de oorlog begon. Hoever deze gereed zijn, is niet bekend.

Of een van deze het „nieuwe Duitse slagschip" was, dat kort geleden werd afgebeeld in een Duits nieuwsblad of dat de onderschriften, die toen geschreven werden, naar de „Tirpitz" refereerden, is nooit officieel duidelijk gemaakt. De Duitsers hebben thans ook nog 2 vestzakslagschepen van 10.000 ton: de „Lutzon" en de „Admiral Scheer". De zware kruiser „Prinz Eugen" is een van 4 van dergelijke schepen in de Duitse vloot. Bovendien hebben de Duitsers volgens het tijdschrift „Janes Fighting Ships" nog 2 vliegdekschepen, 4 kruisers (nog 4 in aanbouw), 11 torpedojagers (andere in aanbouw), 12 torpedoboten (nog 4 in aanbouw) en een onbepaald aantal duikboten. De opsomming van het blad welke dateert van vóór het vergaan van de „Bismarck", toonde de Duitse verliezen als: 1 slagschip tot zinken gebracht, 4 kruisers tot zinken gebracht alsmede 14 torpedojagers, 2 torpedoboten, 2 mijnenvegers en 8 treilers (New York, (AP) 13.2).

De Duitse radio beweerde, dat in de slag van het Kanaal een Britse torpedojager tot zinken werd gebracht en een andere in brand werd gezet. Een Duitse zegsman zeide, dat bovendien een kruiser in brand werd gezet en 45 Britse vliegtuigen werden neergeschoten bij de slag in het Kanaal. Meer dan 600 oorlogsvliegtuigen bevonden zich op sommige ogenblikken boven het Kanaal, waardoor de Duitse schepen passeerden onder het vuur van de kanonnen op de kust van Dover. De Duitsers deelden mede, dat zij slechts 11 vliegtuigen verloren (Berlijn, (AP) 13.2).

WERELDNIEUWS.

VERKLARINGEN VAN LORD BEAVERBROOK IN HET HOGERHUIS.

Sprekende in het Britse Hogerhuis, zeide Lord Max Aitken Beaverbrook, dat de Britse oorlogsindustrie „in de tijd van 6 tot 7 maanden" de productie in oorlogsmaterialen heeft verdubbeld. Hij zeide, dat in Januari de tweeponders kanonnen geproduceerd werden met een snelheid van 33.500 per jaar en de tankproductie driemaal zoveel was als van het vorig jaar Januari. Hij zeide, dat Groot Britannië thans grote hoeveelheden anti-tankkanonnen produceert, die het pantser van elke Duitse of Italiaanse tank kunnen doorboren. Hij verklaarde, dat in 1941 de Britten 19.781 vliegtuigen en 3.000 tanks verzonden en slechts 2.134 vliegtuigen en 200 tanks invoerden. Hij zeide, dat de Britse tanks „een zeer grote rol speelden in de defensie van Moskou". Beaverbrook zeide, dat de beloften aan Rusland tot 31 December waren nagekomen met uitzondering van 1 tank. „Doch wij moeten zeer binnenkort veel grotere verschepingen van tanks en vliegtuigen naar Rusland zenden."

Beaverbrook zeide, dat de Geallieerden niet alleen alle wapenen, die in de Verenigde Staten en Groot Britannië evenals in alle andere Geallieerde landen geproduceerd werden, hebben samengevoegd, doch ook Raden hebben opgericht om te beschikken over deze wapenen. „Ik geloof niet", zeide hij, „dat het land de aard en de omvang beseft van de samenvoegingsregelingen die door den Premier zijn getroffen."

Beaverbrook zeide, dat de voornaamste functie van het Ministerie van Productie is om elke voorraadbron af te tappen „en voorlopig zullen de Verenigde Staten de grootste voorraadbron worden". Verder zeide hij, dat zowel grondstoffen als wapenen zijn samengevoegd en dat de „grondstoffen, die thans onder de hoede zijn van het Ministerie van Voorraadvoorziening niet meer kunnen worden beschouwd als het bezit van het Ministerie van Voorraadvoorziening, doch voor de beschikking afhangen van de Gemeenschappelijke Raad, die in Washington zit."

Beaverbrook deelde mede, dat Groot Britannië grote hoeveelheden machinegereedschappen heeft gezonden naar Rusland en Australië. Hieraan voegde hij toe: „Nu moet het Ministerie van Productie hier uitzien naar een positie waar de machine-gereedschappenindustrie zich kan ontwikkelen". Bovendien wees Beaverbrook erop, dat behalve de uitvoer van wapenen uit Groot Britannië naar de strijdkrachten „een groot aantal tanks direct van de Verenigde Staten naar het Midden-Oosten is gezonden en wij hebben ook onze Canadese tanks gestuurd. Zij zijn nooit naar dit land gekomen" (Londen, (AP) 12.2).

WEER FRANSE GIJZELAARS GEPAKT DOOR DE NAZIES.

Vernomen wordt, dat de Duitsers opdracht hebben gegeven voor de executie van 45 Franse gijzelaars, indien de daders van twee anti-nazie aanslagen in het bezette Frankrijk niet binnen enkele dagen worden ontdekt.

Eerst zullen 20 te Tours worden geëxecuteerd, indien de aanvallers van een Duitsen schildwacht niet vóór 14 Februari gevonden zijn. 25 Anderen zullen te Rouaan worden geëxecuteerd, indien de werpers van bommen niet vóór 15 Februari gevonden zijn. Een aantal andere Fransen ziet verbanning tegemoet naar werkkampen in Polen (Vichy, (AP) 13.2).

FRANCO EN SALAZAR BIJEEN.

Dictator Antonio de Oliveira Salazar van Portugal en Dictator Francisco Franco begonnen met de conferenties in het Alcazar Paleis. Salazar werd vergezeld door de Spaansen Minister van Buitenlandse Zaken Serrano Suñer, den Portugesen Ambassadeur te Madrid Teotonio Pereira en den Spaansen Ambassadeur te Lissabon Nicolas Franco. Men ging naar Alcazar waar men met volle militaire eer ontvangen werd door Franco's Moorse Garde en andere troepen, die op het voorplein van het Paleis stonden opgesteld. De vier gingen samen met Franco ogenblikkelijk naar de Arabische Kamer voor de besprekingen.

Serrano Suñer en Salazar verlieten het hotel gisteravond kort na de aankomst en gingen te voet naar Alcazar voor een privé bezoek. Zij keerden spoedig terug en gingen een rondtocht maken om Sevilla te bezichtigen (Sevilla, (AP) 13.2).

JAPANSE GEZANT WAS TOPZWAAR.

(Van de Duitse radio) — Sotomatsu Kato, de Japanse Ambassadeur in Frankrijk werd gisterenavond dodelijk gewond toen hij uit een raam viel van het Ambassade gebouw aan de Avenue Hoche. (Parijs, (AP) 12.2).

DE FRANSE VOORRADEN NAAR LIBYE.

Officieel werd door het Britse Ministerie van Economische Oorlogsvoering medegedeeld, dat de voorraden, welke uit Frankrijk naar de Duitse strijdkrachten in Libye gezonden werden gedurende December en Januari, 5500 ton benzine en vliegolie omvatten.

De zegsm n zeide, dat in 1941 bijna 2000 vrachtauto's en personenwagens van Frankrijk werden gezonden naar de asstrijdkrachten en dat in een enkele periode van 3 maanden de strijdkrachten van Veldmaarschalk Rommel voorzien werden van 12.000 ton tarwe, voldoende om 10 divisies te voeden. (Londen, (AP) 12.2).

EN NU DE LUFTWAFFE.

Het Russische legernieuwsblad „Rode Ster" zeide, dat de Duitse landverliezen de nazie-luchtmacht mogelijk zullen aansteken tot nieuwe wanhopige ondernemingen. Hieraan werd echter toegevoegd, dat de legende omtrent de onoverwinnelijkheid van de Luftwaffe afgedaan heeft. „Hitlers plan om Moskou te ruïneren is een fiasco geweest. De Russische luchtmacht is versterkt, doch wij onderschatten de luchtbedreiging niet. Zolang de Duitsers vliegtuigen hebben, bestaat er geen garantie tegen luchtaanvallen" (Moskou, (AP) 12.2).

PAUSELIJKE BENOEMINGEN IN INDIË.

Bij decreet van Z.H. den Paus zijn de Apostolische Praefecturen te Bandoeng, Soerabaia en Poerwokerto verheven tot Apostolische Vicariaten. Mgr. **Jacobus Hubertus Goumans**, thans Apostolisch Prefect te Bandoeng werd tot Apostolisch Vicarius en tot Titulair Bisschop van Louzoudus benoemd, terwijl Mgr. **Michael Verhoeks** thans Apostolisch Prefect te Soerabaia, werd benoemd tot Apostolisch Vicarius en tot Titulair Bisschop van Eltheropolis in Palestina. Mgr. **Bernard Visser**, Apostolisch Prefect van Poerwokerto werd benoemd tot Apostolisch Administrateur van Poerwokerto („La Prensa").

ALLERLAATSTE NIEUWS

— **Moskou:** Russische berichten delen mede, dat het Russisch winteroffensief Wit Rusland heeft bereikt. Gemeld wordt, dat ski-troepen de Duitse linies hebben doorbroken om toe te slaan naar het gebied, dat grenst aan het oude Polen.

— **Londen:** De Britse Admiraliteit deelde mede, dat de „Scharnhorst", „Gneisnau" en „Prinz Eugen" het laatst gezien werden, terwijl zij met een snelheid van 20 knopen per uur in Noordelijke richting voeren. Op dit ogenblik hebben de Duitse oorlogsschepen klaarblijkelijk de basis van Helgoland bereikt.

— **Tokio:** Een Domei-bericht gaf toe, dat de Japanners op Singapore zich nog op 2 mijl van het hart van de stad bevinden. De correspondent van Domei gaf toe, dat het Britse garnizoen hiervan een strijd heeft gemaakt op leven en dood. Sedert de ochtend hebben verwoede gevechten plaats in en rond de renbaan in de Noordelijke buitenwijken, terwijl de Japanse strijdkachten de omsingelingsring dichter toetrekken rond den vijand, die klaarblijkelijk vastbesloten is te sterven, teneinde het prestige van het Briste Imperium op te houden. De Domei-man zeide, dat een schip van 10.000 ton vol troepen in de haven van Singapore tot zinken werd gebracht bij luchtaanvallen.

— **Washington:** 2 Vijandelijke duikbommenwerpers werden door het Amerikaanse afweergeschut in de Philippijnen neergeschoten.

— **Tokio:** Domei zeide, dat de Japanse militaire waarnemers stomverbaasd zijn door het onmenselijke plichtsgevoel van de Britse legerleiders „door Singapore niet over te geven en alzo hun troepen en de bevolking te sparen".

— **Batavia:** Waarnemers aan de kust van Celebes aan de Golf van Boni deelden mede van mening te zijn, dat de aanval bij maanlicht op een Japans vliegdekschip door Geallieerde bommenwepers succes heeft gehad, aangezien men grote vlammenschichten van het vijandelijk schip zag opschieten. Volgens een bericht dat door de G.P.D. ontvangen werd is het Japanse vliegdekschip tot zinken gebracht.

— **Pearl Harbor:** Marine-autoriteiten schatten, dat meer dan 100.000 ton aan vijandelijke scheepsruimte tot zinken is gebracht bij de aanval van de Noordamerkaanse vloot op de Gilbert- en Marshalleilanden, terwijl waarschijnlijk nog 50.000 ton beschadigd werd. Marine-autoriteiten waarschuwden, dat Japan zelf ook dergelijke aanvallen mag verwachten.

Generaal Sir Archibald Wavell

Het oppercommando in het Verre Oosten wordt gevoerd door den Engelsen generaal Sir Archibald Percival Wavell, die in Soerabaia zijn hoofdkwartier heeft ingericht. Hij is zeker een der populairste Engelse generaals en ook een der kundigste.

In Juli van 1940, toen Wavell van zijn commando in het Midden-Oosten naar Brits-Indië overgeplaatst werd, waren er mensen, die hier niets van begrepen. Hier werd de overwinnaar van Libye, de man van opzienbarende overwinningen, de man die het Britse publiek een hart onder de riem had gestoken, zoals geen andere generaal sinds het begin van de oorlog gedaan had — hier werd Wavell plotseling van het toneel van zijn schitterende successen weggehaald en overgeplaatst naar een, zoals het toen scheen, veel meer afgelegen commandopost. Zelfs de nederlagen, welke de Duitsers ons in Libye toebrachten, vermochten het vertrouwen van het Engelse volk in Wavell niet te schokken. Men dacht, dat hij, na vijf campagnes te hebben gevoerd, door de enorme inspanning waarschijnlijk behoefte aan rust had. Nu echter begrijpen wij het belang van de overplaatsing van dezen talentvollen opperbevelhebber naar Brits-Indië.

Vijand heeft respect voor Wavell.

De 58-jarige generaal Sir Archibald Wavell, die dikwijls een genie in het oorlogvoeren genoemd is, is de juiste man van wien Churchill zeide: „Hij behaalde een serie overwinningen, welke onzen stoutsten verwachtingen te boven gingen", de man die door den Duitsen generaal Von Keitel „Engelands knapste generaal" genoemd werd.

Hij ziet er uit als een man van de daad, de flinke mond is scherp-besneden, onder dikke wenkbrauwen zijn de ogen intelligent en doordringend. Hij heeft de grote neus en kin van den geboren leider. Doch dit krachtige gezicht wordt voortdurend verhelderd en bezield door een glimlach.

Wavell werkt in zijn hemdsmouwen. Hij is een krachtige figuur doch tevens bescheiden en met veel charme. Hij is een schitterend spreker, het is een genot hem te horen praten. Hij is een bewonderenswaardig goed schrijver, het is een genoegen zijn boeken te lezen. Zijn overzicht van het leven van zijn vriend Allenby (dat hij een studie over een Groot Mens heeft genoemd), is meeslepend van begin tot eind.

Wavell koesterde voor Allenby, evenals voor Lawrence, een diepe bewondering, en het zijn dezelfde qualiteiten, welke hij in Allenby zozeer bewonderde, die thans in zijn eigen bekwaam bevelhebberschap aan de dag treden. Wavell kent volkomen het belang van bepaalde dingen, zoals diepste geheimhouding over voorbereidingen, grondige organisatie, een zekere vrijheid van handelen voor onderge-schikten bij de uitvoering van plannen en het concentreren van diverse plannen om den vijand te verrassen.

Hij is een der weinigen, die vele jaren geleden ernstig geloof hechtten aan de doeltreffendheid van valschermtroepen. Na het gadeslaan van de Russische manoeuvres in 1936 uitte hij in het bijzonder zijn waardering voor het werk der Sovjet-parachutisten. „Zij geven een schitterend voorbeeld van moed en goede training!", verklaarde hij.

Deze grote krijgsman is een zeer eenvoudig, aangenaam mens. Hij is verwonderlijk vlug voor iemand van zijn leeftijd. Dit komt door zijn liefde voor sport. Hoewel hij in de vorige oorlog in Frankrijk een oog verloor — waarom hij nu soms een monocle draagt — is dit voor hem geen bezwaar om polo te spelen of op de jacht te gaan, of voor een partij tennis of golf.

Wavell ontsproot uit een geslacht van veldheren.

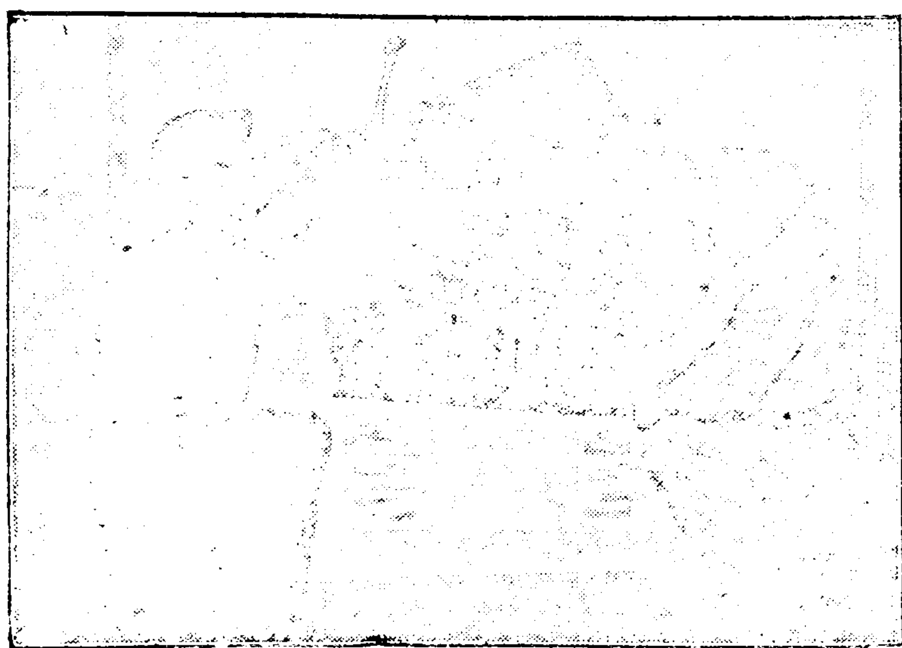
Sir Archibald Wavell is de derde generaal van zijn geslacht. Hij is de zoon van generaal-majoor A. G. Wavell, oudstrijder in de Zoeloe- en Zuidafrikaanse oorlogen. Deze stierf in 1935. Sir Archibalds grootvader was eveneens generaal-majoor, en nam in 1811 deel aan de aanval op de Fransen te Tarragona.

De Wavells zijn eeuwenlang òf bij het Leger òf in dienst van de Kerk geweest. Reeds als schooljongen te Winchester speelde Wavell altijd het liefst soldaatje en dus sprak het vanzelf, dat hij vandaar naar Sandhurst ging.

Tijdens de Boeren-oorlog werd hij tot officier benoemd en toen begon een lange en afwisselende aaneenschakeling van campagnes. Hij diende aan de Noord-West grens van Brits Indië; in Frankrijk, waar hij een oog verloor; vervolgens ging hij als militair attaché met het Russische Leger naar de Caucasus, een ervaring welke hem nu goed te pas komt. Hierna voegde hij zich bij de Britse expeditionnaire strijdkrachten, waar zijn langdurig contact met Allenby aanving.

Zijn gezin werkt even hard als Wavell zelf. Toen zij in Caïro waren, speelde Lady Wavell een belangrijke rol bij de organisatie van hulpverlening aan gewonde strijders. Hun zoon dient bij zijn vaders regiment „The Black Watch". Zijn dochter Pamela verpleegt oorlogsgewonden, terwijl zijn twee jongere dochters, Felicity en Joan, als secretaresse op het toenmalige hoofdkwartier van haar vader te Caïro werkten.

Zo is de achtergrond van den man, van wien men met recht zegt dat hij een waar meester in de kunst van oorlogvoering is. Zij, die onder Wavell gediend hebben, zullen u vertellen, dat hij een man van grote verbeeldingskracht is, die niet bang is om volkomen nieuwe methoden in te voeren.

Twee piloten van het Tsjechische vliegtuigeskader in Engeland spijkeren een stuk van een vijandelijk neergeschoten vliegtuig vast.

De Tsjechen zijn uitstekende vliegers. Onlangs volbracht een Tsjechische bommenwerper de 90ste raid op Duitsland binnen de tijd van 3 maanden.

Kerkberichten.

Week van Zo. 15 t/m 21 Febr. 1942.
In de ritus der Dominicanen:
Zo.: Quinquagesima.
Wo.: Aswoensdag. Vastendag en Onthoudingsdag.
Vr.: Vastendag en Onthoudingsdag.

KATHEDRALE ST. ANNA-KERK, Otrabanda.
Pastoor: M.J. v.d. Elsen O.P., tel. 1507

Zondag:
4.45 H. Mis.
6.— Uitreiking H. Communie.
7.— Kindermis.
8.30 Hoogmis (N)
19.— Aanbiddingslof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis.
19.— Rozenhoedje.
Wo.: 6.— Gezongen H. Mis. Derde der zeven Woensdagen van den H. Jozef. Wijding van de As en uitreiking der Askruisjes.
Do.: 19 Lof.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
19.— Rozenhoedje, Lijdensmeditatie door Pastoor Antoninus Spekle O.P.
Biechten: 's morg. na mis. 's av. na Rozenhoedje, op verzoek en Zaterdag.

H. ROZENKRANSKERK, Pietermaai
Pastoor: C. v.d. Looy, O.P. tel. 2170, spreekuren: 8 uur en 19.45 uur.

Zondag:
4.30 en 6.— H. Mis
7.30 H. Mis (speciaal voor kinderen)
8.30 Hoogmis (P)
19.— Lof.

Weekdagen:
5.30 H. Mis (beh. Za.)
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje
Di.: 7.— Congregatie voor de meisjes
Wo.: 6.— Gezongen H. Mis.
Wo.: 19.30 Congregatie jongens.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Biechten: na Rozenhoedje. Zaterdag na 16 uur.

H. FAMILIE-KERK, San Mateo.
Pastoor: Th. Exler, O.P., tel. 2413

Zondag:
4.45 en 6.30 H. Mis (P)
6.— Uitreiking H. Communie.
7.45 H. Mis voor kinderen
9.— Hoogmis (N)
19.— Lof.

Weekdagen:
6.— en 6.30 H. Mis
19.— Rozenhoedje
Di.: De gehele middag Biechthoren.
Wo.: Derde der Zeven Woensdagen toegewijd aan den H. Jozef. 5.— Gezongen H. Mis. Vóór de H. Mis wijding van de As.
Na de H.H. Missen van 5.—, 6.— en 6.30 uur uitreiking der Askruisjes.
Wo.: 19.— Vergadering der leden van de Sint Tharcisius-vereniging.
Do.: 7 — Congregatie voor de meisjes.
Vr.: 6.— Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
19.— Kruisweg.
Zo. 22 Februari beginnen de lijdensmeditaties door pastoor Julio Henriquez van San Willibrordo.
Biechten: na Rozenhoedje, Zaterdag de gehele dag.

KERK O.L.V. VAN DE BERG CARMEL, Groot Kwartier.
Pastoor P. Elie O.P., tel. 8, dan vragen naar Pastorie Groot Kwartier, spreekuur: 8 — 10 uur, Zon-, feest- en weekdagen.

Zondag:
5.— H. Mis (P)
7.— H. Mis voor kinderen
8.15 Hoogmis (N. en Eng.)
19.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Biechten: elke dag na H. Mis en Zaterdagmiddag.

KERK VAN HET H. HART, Janwhe.
Pastoor A. C. de Valk O.P., geen telef., spreekuur: 7 — 9 uur

Zondag:
5.— His. Mis
8.30 Hoogmis (P)
18.— Lof.
Weekdagen: 6.30 H. Mis.
Vr.: 6.30 Gezongen H. Mis voor de bekering der zondaren.
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: elke dag na H. Mis. Za. van 16 tot 18 uur.

H. THERESIA-KERK, Wishi.
Pastoor S. Hagemans O.P., geen telef. spreekuur: 7 — 8.15 beh. Z

Zondag:
5.— H. Mis (P); 8.— Hoog
18.30 Lof.
Weekd.: 6.30 H. Mis (behal
Za.: 7.— Kindermis.
Biechten: 's morgens na H. 8 uur; Zat. van 16 — 19 uur.

KAPEL ST. MARTINUS
Zo.: 7.— H. Mis; 16.— Lof.
Weekd.: 6.— H. Mis.
Di.: 16.— Lof.

P of N achter een functie wil ze preek of gebeden in de Papiamen Nederlandse taal gehouden word

QUEBEC EN OTTAWA CANADA EREN HET H. H

In tegenwoordigheid van personen heeft de Premier Godbout voor de regeringsge de povincie Quebec toegewijd H. Hart. Tijdens de plechtighe hij met Z.Em. Kard. Villeneuve bisschop van Quebec, voor het van de vrede. Daarna had een re processie plaats waaraan de van de ministerraad deelname

In de stad Ottawa werd Feest van het H. Hart ook ee bare processie gehouden. Hier men 7000 katholieken, afgevaa van verenigingen deel.

EMMASTAD.

WACHTDIENSTEN: Vr.

Telegram Afdeling: Hr. S 353, Amalia van Solmslaan 4.
Shipping & Supplies: Hr. ger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. tel. 710, W. de Zwijgerlaan 5.

Voetbal: Zondag as. vriend lijke voetbalwedstrijd tussen **Kwartier 1 — Asiento 1** op het te Rio Canario, aanvang 16.30

Prot. Gem. Emmastad: Kerk Zondag 15 Februari 1942: 9.30 Lijdens Zondag); 19.00 uur (H ter liturgie).

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

AUSTRALIË'S VROUWENLEGER

Daar gaan ze...... door de drukke straten der grote steden, langs de stille lanen en zandige paden. Rustig en onopgemerkt werken zij in donkere kantoren — in ziekenhuizen en kampen. Zij zaaien en oogsten, zij vliegen en varen en rijden, zij lenigen de nood. Opdat zonen en mannen, kinderen en geliefden kunnen waken en vechten in de hete woestijnen en vochtige oerwouden...... voor u en voor mij en voor al wat ons lief is.

Daar gaan ze...... het Vrouwenleger van Australië, in blauw en grijs, in wit en groen. Zij zijn blond en grijs, knap en lelijk — soms lijken zij knappe operette-sterren, soms zijn zij lichtelijk potsierlijk — doch schoon zijn zij allen in haar vaste wil om te werken en te strijden tot het uiterste. Schoon zijn zij allen — met modder en smeur bedekt of trots paraderend door de zonnige straten.

Veel is het werk, dat zij doen in de talrijke groepen, waarin dit leger is verdeeld en waarvan wij enkelen zullen bekijken.

W. R. E. N. S. — Van alle vrouwen in uniform zien de leden van de Women's Reserve Emergency Naval Service er het keurigste uit, in haar nauw sluitende marine-blauwe serge uniformen, met gouden knopen en garnering, haar meer vrouwelijk gerande hoeden met gouden letters en insignes en zwarte schoenen en kousen. In New South Wales georganiseerd door Miss Sweetman, een W. R. E. N. uit Wereldoorlog I en een dochter uit een oud zeeliedengeslacht van Malta, is deze organisatie een van de jongste in het Vrouwenleger. Voor het merendeel bestaande uit meisjes, die in het zakenleven werken, oefenen zij 's avonds op een der Marine-werven. Exercitie, eerste hulp, morse-code, radio-telegrafie en proviandering zijn de verplichte lessen, welke door marine-officieren worden gegeven. Zij worden goede koks en kunnen je op een ons na vertellen hoeveel proviand er nodig is om de bemanning van een oorlogsschip te voeden.

W. A. N. S. — Een zeer gewone verschijning in het stadsbeeld is de lichte, grijs-blauwe uniform van de leden der Women's Australian National Services. Het is een vrij mannelijk uniform — rok en jas met grote zakken, half hoge militaire pet met klep op de blonde of bruine krullen, grijs zijden overhemd, grijze kousen en zwarte schoenen. W.A.N.S. heel eenvoudig geborduurd op mouw en pet.

In New South Wales in Juni 1940 door Lady Wakehurst — de vrouw van den gouverneur — georganiseerd, begon de training in 27 kampen en thans heeft deze staat alleen reeds meer dan 8000 W.A.N.S., terwijl zich ingeveer 30.000 vrouwen hebben opgegeven.

Het doel van deze organisatie is tweeërlei, nl. om de vrouwen te organiseren of te oefenen, die nog geen lid zijn van enige andere organisatie en om te voorkomen, dat de andere organisaties elkaar niet overlappen.

Wanneer de nood aan den man komt, dan zijn de W.A.N.S. daar. Zij worden getraind in het aanleggen en organiseren van kampen, zij hebben een burgerlijke dienst, welke verpleegsters en kindermeisjes afievert. Lichamelijke training, kampleven en exercitie is een deel van haar opleiding, welke verder gespecialiseerd is in eerste hulp bij ongelukken, vrachtauto besturen, radio-telegrafie, kinder-verzorging, kampkoks, schieten en...... landarbeid.

N.E.S. — Wanneer men een vrouw op een motorfiets door Sydney's straten ziet razen, gekleed in een marine-blauwe jas en rok met acht platte koperen knopen, een donkerblauw overhemd met kastanje-bruine das en een donker-blauwe pet met klep op het hoofd, dan is dit een motorfiets-ordonnans van de National Emergency Services.

De N.E.S. is de grootste organisatie voor het oorlogswerk van de vrouwen. De vrouwelijke ambulance-rijders van de N.E.S. hebben een zeer zware training achter de rug. Zij kunnen 2 tons vrachtwagens en 5 tons dubbel-dekker bussen rijden — zij hebben de nodige kennis van de motor en van het repareren van het chassis en weten ook het nodige van het gewone werk bij luchtaanvallen.

In de fabrieken van de Ford hebben de leden van het motorreparatie-corps een zorgvuldige opleiding gehad, terwijl de A.R.P. Wardens — die het werk doen bij luchtaanvallen, alles weten van gas, brandbommen, eerste hulp en opruimingswerk. De leden van deze afdeling dragen een helm en een gele band om de mouw van de uniform-jas.

A.W.F.C. — Vele leden van de kort geleden gevormde W.A.A.F.S. (de Women's Auxiliary Air Force Services) zijn gerecruteerd uit de gelederen van de Australian Women's Flying Club. Drie jaar vóór de oorlog opgericht als een gewone vliegclub voor vrouwen, zijn zij nu samengesmolten met de Women's Air Training Corps en doen veel van het grondwerk op de vliegvelden. De commandante in N.S.W. is de bekende pilote Nancy Bird (mevrouw Ch. Walton).

De uniform bestaat uit een helderblauwe jas en rok met een kwartiermuts in dezelfde kleur scheef op de blonde krullen (om de een of andere reden schijnen er alleen maar blonde A.W.F.C.'s te zijn) en het insigne met de vleugels van de R.A.A.F.

Ambulance rijden, vliegtuigmotoren behandelen, seinen, transport, cantinewerk is het werk van de jonge piloten. Zij zijn in de vliegtuigfabrieken, in de eerste hulp-stations, en achter het fornuis in de cantine. Eens, wanneer al dit leed vergeten is, zullen zij de vlugge sportvliegtuigen weer langs de blauwe hemel trekken...... nu is het werk!

W.E.S.C. — De groene uniform met de gouden vleugels en bliksemstralen — de groene kwartiermuts en het frisse witte overhemd. Zij zitten gebogen over de morse-sleutels, de vrouwen van het Women's Emergency Signalers Corps. Duizenden soldaten, zeelui en piloten zijn door haar getraind. — Je ziet ze niet veel in de straten of in de restaurants, want zij zitten gebogen over de morse-sleutels — de lieve lange dag, dat de zon buiten schijnt......

Red Cross en V.A.D. — Het werk van de Australische vrouwen voor het Rode Kruis is net zo uitgebreid en afwisselend als de verschillende instellingen, welke door deze grote organisatie worden ondersteund.

Het werk van het Australische Rode Kruis is in twee afdelingen verdeeld: het werk van de plaatselijke afdelingen is welbekend — zij komen geregeld tezamen en breien en naaien voor de zieken en gewonden. De taak van de Emergency Service Companies omvat Eerste Hulp, Transport, huisverpleging, gasbehandeling, kinder-verzorging, bloed-transfusie-dienst e.d. Deze E.S.C.'s doen ook de nodige exercities, teneinde de discipline en de goede geest hoog te houden.

Het werk van de V.A.D.'s is meestal niet erg opwindend — zie haar aan het werk in het grote Militaire Hospitaal in Yaralla, in het Randwick Hospitaal en in de vele andere kampen en tehuizen — zij zijn allen even opgewekt. Daar dragen zij de blauwe overall met de witte kraag en het rode kruis — haar uitgaans-uniform bestaat uit marine-blauwe jas en rok, met cape en vilten hoed.

Zij verplegen en troosten, wassen de vaten en poetsen het zilver, schikken bloemen en koken...... en dienen in de grote strijd.

Girl Guides — Voor de duur van de oorlog bemannen de vrouwen van de Girl Guide Organisation de eerste hulpposten in de stad. Haar depôts zijn vol kleren — nieuw en oud — gekocht, afgedankt of gemaakt door de rijken en de armen.

„Kanaries" — De W.A.S.C.'s — de vrouwen van de Women's All Services Canteens delen maaltijden uit aan alle mannen in uniform. Haar gele cantine-uniformen hebben haar de bijnaam van „kanaries" bezorgd. De officieren dragen olijf-groene militaire uniformen.

N.D.L. — De vrouwen van de National Defence League zijn de enigen, die het Khaki-uniform mogen Deze organisatie werd — met ziende blik — reeds voor het ken van de oorlog opgericht dan ook reeds spoedig talrijke portrijdsters, telegrafisten, en al opgeleverd.

Het voert te ver al deze vro uniform nader te beschrijven. de Country Women's Associa Australia Army Nursing Serv de grijzen uniform, de Air For ses en anderen.

Minister Spenders. Women eerste hulpposten in de sta 80.000 vrouwen dienen in New Wales aan het „Home Front".

Het is geen mannequinshow Australische vrouwen in uni het is het aandeel van de „zwa xe" in een harde, moeilijke str zullen terugkeren in het burg met ruwe handen, wellicht met dorven teint, doch met het ge zij haar offer hebben gebracht door deze strijd van allen tege door ons gewonnen zal zijn...

HET AMIGOE RECEPT V. WEEK.

1½ L lichte bouillon van ¼ witte kool, ½ eetlepel kerry bloem, 55 gr. boter, desverk wat Maggis aroma.

Smelt de boter in een pan, de in dunne repen gesneden k kerry bij en laat de kool af en rende, in de boter gaan stoven uur), maar zorge dat ze licht va blijft. Voeg er dan de bloem langzamerhand de bouillon. soep verder roerende gaan ko 15 min.) en voeg er desverk wat Maggi's aroma bij—